

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/26/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200722
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015200722.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci sťažovateľky - žalobkyne: Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX L., v zastúpení : JUDr. Sabína Gečeová, advokátka so sídlom Popradská 80, P.O.BOX 59, 820 07 Bratislava, proti žalovanému : Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, 812 35 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3142/2015-1.10.2 (2/2015-rozkl.) zo dňa 2.3.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľky - žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/111/2015 - 195 zo dňa 22.6.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Sťažovateľke právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 6S/111/2015 - 195 zo dňa 22.6.2017 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. (SSP) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 3142/2015-1.10.2 (2/2015-rozkl.) zo dňa 2.3.2015, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobkyne a potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni Ministerstva životného prostredia SR, odborom štátnej správy ochrany prírody, ktorým podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a § 15 ods. 2 písm. b/ a f/ zákona č. 15/2005 Z.z. o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín reguláciou obchodu s nimi v súlade s § 8 ods. 6 v znení § 6 ods. 11 zákona č. 15/2005 Z.z., čl. 8 ods. 3 Nariadenia Rady (ES) č. 338/97 zo dňa 9.12.1996 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi a s ustanoveniami Správneho poriadku ministerstvo zamietlo žiadosť žalobkyne o udelenie výnimky zo zákazu komerčných činností ustanoveného v čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady, a to pre dva exempláre poddruhu Panthera tigris altaica - tiger ussurijský (č. mikročipov:

000637F744, 0006447869).

2. Správny súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podstatou súdeného prípadu bolo preskúmať rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu v konaní o udelenie výnimky zo zákazu komerčných činností uvedených v čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady pre viaceré exempláre poddruhu *Panthera tigris altaica* uvedeného v prílohe A tohto nariadenia. Predmetom správneho konania boli 2 exempláre poddruhu *Panthera tigris altaica* - tigra ussurijského, s číslami mikročipov 000637F744 a 0006447869.

3. Súd sa zameril nielen na posúdenie procesnej stránky veci, ale aj jej hmotnoprávny základ. Dôležitou otázkou v konaní bolo preukázanie pôvodu predmetných exemplárov, resp. pôvodu ich starého otca, keďže žiadosť žalobkyne bola zamietnutá práve z dôvodu nesplnenia podmienky podľa čl. 8 ods. 3 písm. d/ Nariadenia Rady v spojení s čl. 54 ods. 2 Nariadenia Komisie. Žalobkyňa v žalobe namietala, že správne orgány nedostatočne zistili skutočný stav veci, keď nesprávne posúdili ňou predložené dôkazy preukazujúce pôvod starého otca predmetných exemplárov (tigra MICKA). Súd pritom zistil, že správne orgány vykonali rozsiahle dokazovanie za účelom zistiť skutočný stav, resp. zistiť skutočný pôvod starého otca predmetných exemplárov. Za týmto účelom došlo nielen k niekoľkým výzvam adresovaným žalobkyňi, aby predložila relevantné doklady, ale správne orgány aj z vlastnej iniciatívy vykonali dopyt na rôzne zainteresované orgány, ktoré by mohli disponovať požadovanými dokladmi. Súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že v konaní pred správnymi orgánmi sa nepodarilo predložiť také doklady, ktoré by preukazovali splnenie podmienok podľa čl. 54 ods. 2 Nariadenia Komisie. Čestné prehlásenia predložené žalobkyňou, ako aj znalecký posudok opísaný v bode 4 tohto rozsudku, totiž v kontexte žalovaným získaných dôkazov (odpovede zo ZOO Spišská Nová Ves, Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy v Spišskej Novej Vsi, ako aj z Mesta Spišská Nová Ves a ročenky českých a slovenských zoologických záhrad z rokov 1994-1996) nevyvracali pochybnosti o pôvode tigra MICKA ako starého otca predmetných exemplárov, resp. nepotvrdovali jeho pôvod v ZOO Spišská Nová Ves ako to tvrdila žalobkyňa. Tieto pochybnosti nevyvrátila ani skutočnosť, že Obvodný úrad životného prostredia v Banskej Štiavnici, pracovisko v Žarnovici, nevydal údajnému predchádzajúcemu majiteľovi tigra MICKA, p. I., žiadny doklad. Taktiež preukaz o pôvode č. 114/2000 zo dňa 10.04.2000 s kódom pôvodu „U“, ktorý bol vydaný Obvodným úradom životného prostredia v Senci na žiadosť žalobkyne pre tigra MICKA nasvedčoval tomu, že pôvod tigra MICKA sa žalobkyňi nepodarilo preukázať.

4. Poukázal na to, že v súlade s čl. 59 ods. 2 Nariadenia Komisie sa výnimka pre exempláre uvedené v čl. 8 ods. 3 písm. d/ nariadenia Rady udeli len vtedy, ak žiadateľ presvedčil príslušný výkonný orgán, ktorý to prekonzultoval s príslušným vedeckým orgánom, o tom, že sú splnené podmienky uvedené v čl. 48 tohto nariadenia a že príslušné exempláre sa narodili a boli odchované v zajatí v súlade s článkom 54 tohto nariadenia. Za exempláre narodené a odchované v zajatí (kód pôvodu „C“) sa môžu považovať len exempláre, ktoré spĺňajú všetky kritériá čl. 54 Nariadenia Komisie. Pri posudzovaní splnenia kritéria uvedeného v čl. 54 ods. 2 nariadenia Komisie, že chovný rodičovský pár bol zostavený v súlade s príslušnými právnymi ustanoveniami platnými v čase jeho nadobudnutia a spôsobom, ktorý neohrozuje prežitie príslušného druhu vo voľnej prírode, sa skúma pôvod a spôsob nadobudnutia všetkých generácií, vrátane zakladajúceho chovného rodičovského páru. Nakoľko starý otec predmetných exemplárov (tiger MICKO), bol nadobudnutý v čase, keď sa naňho vzťahovali ustanovenia týkajúce sa druhov uvedených do prílohy I Dohovoru CITES, bolo potrebné posúdiť pôvod a spôsob nadobudnutia aj toho exemplára.

5. Súd prisvedčil názoru správnych orgánov, že čestné prehlásenie je len jedným z podkladov pre rozhodnutie. Správny orgán je v zmysle § 39 ods. 1 Správneho poriadku oprávnený rozhodnúť o jeho pripustení, a to vzhľadom na jeho charakter. Čiže to, či správny orgán pripustí čestné prehlásenie, je výlučne na jeho voľnej úvahe. Účastník konania nemá na pripustenie čestného prehlásenia právny nárok. V každom prípade z uvedeného ustanovenia Správneho poriadku vyplýva, že čestné prehlásenie môže v rámci správneho konania urobiť len jeho účastník a nie iné osoby, napr. svedkovia. Správny orgán nemá ani povinnosť vyzvať účastníka konania na urobenie čestného prehlásenia. Napriek uvedenému sa súd

touto námietkou žalobkyne zaoberal a považoval ju za nedôvodnú. Vzhľadom na rozsiahle dokazovanie vykonané správnymi orgánmi smerujúce k objasneniu tvrdení, ktoré boli obsahom žalobkyňou predložených čestných prehlásení, bolo nesporné, že správne orgány predmetné tvrdenia preverovali, no vykonané dokazovanie nepotvrdilo ich pravdivosť. Prípadné vypočutie svedkov, ktorí urobili predmetné čestné prehlásenia, sa preto javilo ako nevhodné. Súd zdôraznil, že účelom medzinárodných i vnútroštátnych predpisov upravujúcich ochranu voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín je chrániť unikátne druhy živočíchov a rastlín a zachovať ich v pôvodnej forme pre budúce generácie. Je preto logické, že postupy správnych orgánov konajúcich v tejto oblasti musia byť prísne formalizované, čiže preverovanie pôvodu jednotlivých druhov živočíchov a rastlín musí prebiehať veľmi dôkladne.

6. Ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalobkyne, kedy spochybňovala relevanciu stanoviska Štátnej ochrany prírody SR, Vedeckého orgánu SR zo dňa 26.06.2008 o neznámom pôvode a spôsobe nadobudnutia samca zo zakladajúceho chovného páru (starého otca predmetných exemplárov - MICKA), a to vzhľadom na časový odstup tohto stanoviska od vydania napadnutého rozhodnutia. Ministerstvu ani Vedeckému orgánu SR totiž neboli ani v predmetnom konaní predložené informácie, resp. doklady, ktoré by vyvrátili neznámy pôvod a preukázali spôsob nadobudnutia starého otca predmetných exemplárov.

7. Námietky žalobkyne ohľadne nekonania správneho orgánu voči pôvodnému držiteľovi tigra ussurijského, ktorý si evidentne nesplnil svoje povinnosti, boli pre daný prípad irelevantné. Žalobkyňa navyše nadobudla tohto starého otca predmetných exemplárov darom bez dokladov a príslušným orgánom nepredložila žiadne iné doklady, ktoré by mohli vyvrátiť neznámy pôvod tohto exemplára. Vzhľadom na to, že starý otec predmetných exemplárov má neznámy pôvod (kód pôvodu „U“), keďže sa nepodarilo preukázať tvrdenie žalobkyne o jeho pôvode v ZOO Spišská Nová Ves, nemôžu byť jeho potomkovia považovaní za exempláre narodené a odchované v zajatí, keďže nesplňajú kritéria čl. 54 Nariadenia Komisie. Z takýchto exemplárov živočíchov nie je možné v zmysle platnej legislatívy odchovávať exemplár živočicha s kódom pôvodu „C“. Z tohto dôvodu bolo správne žiadosť žalobkyne o udelenie výnimky zo zákazu komerčných činností zamietnúť.

8. Záverom súd skúmal aj žalobkyňou namietaný procesný postup správnych orgánov, kedy najprv boli žalobkyňi udelené výnimky zo zákazu komerčných činností a následne boli tieto výnimky zrušené. Súd s poukazom na znenie § 65 Správneho poriadku, ako zákona *lex generalis* v správnom konaní, zdôraznil, že toto ustanovenie splnomocňuje správny orgán preskúmať ním vydané právoplatné rozhodnutie aj z vlastného podnetu a v tejto súvislosti posúdiť, či toto právoplatné rozhodnutie je v súlade so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Správny orgán je však pri tomto postupe limitovaný v tom, že musí vychádzať z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania preskúmaného rozhodnutia. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a jednotlivými úkonmi správnych orgánov zastal názor, že žalobkyňou namietaný postup správnych orgánov bol v súlade s vyššie uvedeným ustanovením Správneho poriadku, t.j. týmto postupom správne orgány žiadne práva žalobkyne neporušili. Obe rozhodnutia boli vydané v súlade s § 46 Správneho poriadku, keďže boli vydané v súlade so zákonmi, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného stavu veci a sú aj náležite odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. V konaní správnych orgánov nebola zistená ani žiadna vada, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí.

9. O trovách konania súd rozhodol s prihliadnutím na ust. § 167 a nasl. SSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v konaní nepriznal ich náhradu a žalovanému žiadne trovy nevznikli, ide o orgán štátnej správy, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

II. Kasačná sťažnosť

10. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu žalobkyňa v pozícii sťažovateľky podala kasačnú sťažnosť, z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP. Sťažovateľka v žalobe uviedla podrobné vyjadrenie k celému priebehu konania o udelenie výnimiek zo zákazu komerčných činností pre 2 exempláre poddruhu *Panthera tigris altaica* - tiger ussurijský (č. mikročipov : 00063F744 a

0006447869). Žalobkyňa zotrvala v celom rozsahu na skutočnostiach uvedených v žalobe, osvedčujúcich skutočnosť, že pôvod otca zakladajúceho chovného páru je známy, o týchto skutočnostiach svedčia predložené čestné prehlásenia svedkov, zúčastnených osôb, znalecký posudok.

11. Na základe výzvy súdu zo dňa 21.5.2015 žalobkyňa oznámila súdu podaním zo dňa 26.5.2015, že nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a zároveň navrhla výsluch svedkov za účelom dokázania pôvodu otca zakladajúceho chovného páru, ktorý bol jediným dôvodom pre zamietnutie udelenia výnimiek zo zákazu komerčných činností, o ktoré žiadala žalobkyňa žalovaného. Žalobkyňa poukázala na neštandardný postup Krajského súdu, ktorý sa odklonil od ustálenej súdnej praxe a to tým že nenariadil výsluch žalobkyňou navrhovaných svedkov na osvedčenie pôvodu otca zakladajúceho chovného páru, bez akéhokolvek odôvodnenia, vyjadrenie žalovaného zo dňa 17.6.2015 doručenému súdu dňa 19.6.2015 zo strany žalovaného doručil k rukám žalobkyne až po dvoch rokoch (do advokátskej kancelárie právnej zástupkyne žalobkyne) a to až dňa 17.5.2017, pričom pojednávanie vo veci vytýčil na deň 15.6.2017, takže súd neposkytol dostatočný časový priestor žalobkyne, aby mohla zabezpečiť svedkov k výsluchu sama, nevysporiadal so znaleckým posudkom č. CES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/5555 zo dňa 16.4.2014, vypracovaným Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru znalcom JUDr. P. Y., ktorého žalobkyňa navrhla vypočuť. Týmto konaním Krajského súdu v Bratislave, došlo podľa názoru žalobkyne k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

12. Súd nedostatočne preskúmal v rámci preskúmania rozhodnutia žalovaného jeho postup pri vybavovaní žiadosti žalobkyne o udelenie výnimiek. Žalobkyňa doručila žalovanému dňa 18.8.2008 žiadosť o udelenie výnimiek zo zákazu komerčných činností uvedených v čl. 8 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 338/1997 z 9.12.1996 pre dva exempláre Panthera tigris Altaica - tiger ussurijský, samicu Baby nezameniteľné označenú mikročipom 0006447869 a samca Rockyho nezameniteľné označeného mikročipom 000637F744. Žalovaný dospel na základe tejto žiadosti k záveru, že sú splnené podmienky uvedené v článku 48 Nariadenia a po takmer ročnom dôkladnom preskúmaní všetkých podmienok vydal rozhodnutie ktorým udelil podľa § 6 ods. 7 a § 8 ods. 6 zákona č. 15/2005 Z.z. o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín a reguláciou obchodu s nimi žalobkyne výnimku zo zákazu komerčných činností č. SK200/2008 dňa 17.8.2009 a SK197/2008 dňa 17.8.2009 pre tieto dva exempláre poddruhu Panthera tigris Altaica - tiger ussurijský pre samicu Baby nezameniteľné označenú mikročipom 0006447869 (výnimka č. j. SK200/2008) a samca Rockyho nezameniteľné označeného mikročipom 000637F744 (výnimka č. j. SK197/2008).

13. Poukázala na závažnú skutočnosť, že rozhodnutia o udelení výnimiek zo dňa 17.8.2009 č. SK197/2008 a SK200/2008 nadobudli právoplatnosť v zmysle ustanovenia § 51 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb dňom ich prevzatia t.j. 17.9.2009 žalobkyňou. Týmto dňom začala žalobkyňa dobromyseľne vykonávať úkony, týkajúce sa chovu tigrov ussurijských v zmysle udelených výnimiek aj na komerčné účely. Mala za to, že platí prezumpcia správnosti vydaného rozhodnutia, čo znamená, že rozhodnutie je potrebné posudzovať ako správne, a preto správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal a tiež všetky právnické a fyzické osoby musia rozhodnutie rešpektovať. Žalovaný však následne, a to až po dvoch rokoch od právnej účinnosti výnimiek doručil žalobkyne Oznámenie o začatí konania na preskúmanie rozhodnutí žalovaného č.j. 5853/2011-1.10 45365/2011 (udelenie výnimiek) zo dňa 6.8.2011 mimo odvolacieho konania.

14. Mala za to, že preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania slúži na odstránenie väd právoplatného rozhodnutia, ktoré spočívajú v rozpore rozhodnutia so zásadou zákonnosti upravenou ust. § 3 ods. 1 Správneho poriadku. Zdôraznila, že pri preskúmaní rozhodnutia musí správny orgán dbať, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté. Správny poriadok v ustanovení § 67 upravuje úplný zákaz zásahu do dobromyseľne nadobudnutých práv. Ide o prípady, ak bol rozhodnutím daný súhlas na občianskoprávny úkon a účastník konania nadobudol tieto práva dobromyseľne. V takom prípade nemôže správny orgán rozhodnutie zrušiť ani zmeniť. V tomto konkrétnom prípade žalobkyňa nadobudla súhlas na chov tigrov ussurijských aj na komerčné účely od žalovaného a to udelením výnimky zo zákazu komerčných činností, čo u nej znamenalo rozšírenie chovu týchto jedincov v kontrolovanom prostredí, poukázala na to, správny orgán nemôže rozhodnutie zmeniť ani zrušiť a musí

konanie vo veci zastaviť podľa ust. § 30 ods. 1 písm. h/ Správneho poriadku. Žalovaný však porušil túto zákonnú povinnosť a v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania pokračoval a dokonca vydal rozhodnutia (č. j. 5853/2011-1.10 (1) a 5853/2011-1.10 (2) zo dňa 2.4.2012), ktorými zrušil dobromyseľne nadobudnuté práva žalobkyne, čo je možné kvalifikovať, ako rozhodnutia vydané v rozpore so zákonom, v rozpore s ust. § 67 Správneho poriadku

15. Žalobkyňa je toho názoru, že žalovaný nedostatočným spôsobom zistil skutočný stav veci, nezadovážil si žiadne skutkové podklady pre vydanie rozhodnutia, rozhodnutie bolo vydané v rozpore s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Žalovaný vážne pochybil, keď netrval na vykonaní dôkazov (svedeckými výpoveďami svedkov) vo veci osvedčenia pôvodu otca zakladajúceho chovného páru, keď nepripustil ako dôkaz čestné prehlásenie svedkov, dokonca ich bez akéhokoľvek dôvodu spochybnil. § 39 ods. 1 správneho poriadku ustanovuje, že správny orgán môže podľa svojej úvahy v konkrétnom prípade pripustiť čestné vyhlásenie, ale ak ho nepripustí má trvať na vykonaní dôkazov výsluchom svedkov. Žalovaný takisto pochybil, keď pri vyhodnotení podkladov k žiadosti o udelenie výnimiek sa riadil v čase vydania druhého rozhodnutia t. j. v roku 2014 neaktuálnym vyjadrením Vedeckého orgánu SR (Štátna ochrana prírody SR) zo dňa 26.6.2008, t. j. svoje zamietavé rozhodnutie opieral o preukazy o pôvode č. 409/08 a 412/08 vydané 1.7.2008 OÚ ŽP v Senci, ktoré boli vydané na základe práve tohto stanoviska Vedeckého orgánu SR, ktoré vychádzalo z neúplných a nesprávnych informácií o pôvode otca zakladajúceho páru. Vážnym pochybením bolo, že žalovaný si nezadovážil k novému rozhodnutiu aktuálne stanovisko Vedeckého orgánu SR t.j. v roku 2014, kedy už mal informácie o pôvode otca zakladajúceho páru t. j., že sa narodil v ZOO Spišská Nová Ves a teda že jeho pôvod je známy.

16. Žalovaný neakceptoval a podcenil skutočnosť, že v období od roku 2008 do r . 2014, t.j. za šesť rokov nastali zmeny, čo do zistenia pôvodu otca predmetných jedincov a nekonzultoval ich ani s Okresným úradom odborom životného prostredia v Senci a ani túto skutočnosť, na základe nových aktuálnych informácií následne neprekonzultoval so Štátnou ochranou prírody SR - Vedeckým orgánom SR pred vydaním rozhodnutia č. j. 2215/2014-2.3 (2596/2013-2.3) zo dňa 30.10.2014 a týmito skutočnosťami sa nezaoberal ani v rámci konania o podanom rozklade zo strany žalobkyne, a teda podľa názoru žalobkyne žalovaný nedostatočným spôsobom zistil skutočný stav veci v čase vydania tohto zamietavého rozhodnutia.

17. Žalobkyňa sa nestotožnila s názorom žalovaného str. 3 bod 10. rozsudku KS Bratislava: „... Podľa žalovaného čestné prehlásenia predložené žalobkyňou preukazovali iba tú skutočnosť, že „nejaký“ exemplár tigra sa postupne presúval zo ZOO Spišská Nová Ves cez viaceré osoby až do chovu žalobkyne...“, pretože v inkriminovanom období na území Slovenska, podľa dostupných informácií, sa nenarodili iné jedince poddruhu Panthera tigris altaica. Ako dôkaz predložila Najvyššiemu súdu SR článok z novín Spišský KURIÉR číslo 24, ročník III. zo dňa 14.6.1994 uložený v archíve Okresnej knižnice v Spišskej Novej Vsi. Ďalším dôkazom bola aj fotodokumentácia v znaleckom č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP- 2014/5555 16.4.2014, str. 2 časť II. príloha 01, kde na prvej fotografii je zachytený predmetný exemplár tigra - ako mláďa (otec zakladajúceho chovného páru) spolu so psom pána E. a jeho šteniatkom. Preto ak žalovaný a Krajský súd v Bratislave neakceptovali predmetný znalecký posudok ako vierohodný dôkaz, tak jedine svedeckými výpoveďami by bolo možné dokázať tieto skutočnosti. Žalobkyňa trvá na svojom tvrdení, že Krajský súd nedostatočným spôsobom posúdil predložené relevantné dôkazy z jej strany, osvedčujúce skutočnosť, že pôvod tigra zakladajúceho chovného páru je známy, narodil sa a bol odchovaný v zajatí, neakceptoval znalecký posudok a čestné prehlásenia priamych svedkov, bez akéhokoľvek odôvodnenia odmietol vykonať svedecké dokazovanie a dospel tým k nesprávnym záverom, a preto žalobu nedôvodne zamietol.

18. Taktiež poukázala na nesprávny postup žalovaného, keď v rozhodnutí uviedol, že čestné vyhlásenie v rámci konania môže urobiť len účastník konania a nie iné osoby ako napr. znalci a svedkovia alebo zúčastnené osoby, avšak napriek tomu tvrdeniu nevyzval žalobkyňu, aby doložila ako účastníčka konania svoje čestné prehlásenie. Žalobkyňa predložila súdu a žalovanému všetky hodnoverné a relevantné dôkazy preukazujúce pôvod otca zakladajúceho chovného páru, t.j., že sa narodil v zajatí z

rodičov pochádzajúcich z legálneho chovu a v chránenom prostredí, a teda, že splnila podmienky na udelenie výnimiek zo zákazu komerčných činností pre ďalších potomkov.

19. Žalobkyňa mala za to, že ako Krajský súd v Bratislave, tak aj žalovaný mali k posudzovaniu návrhu žalobkyne o udelenie výnimiek zo zákazu komerčnej činnosti pristupovať individuálne, mali skúmať všetky okolnosti prípadu a zohľadňovať špecifickosť situácie spočívajúcej v tom, že udelenie výnimiek zo zákazu komerčnej činnosti v čase nového konania o udelenie boli v porovnaní s predchádzajúcim konaním podstatne zmenené, a teda mali akceptovať podstatnú zmenu pri posúdení skutočností, že otcom zakladajúceho chovného páru bol jedinec, ktorého pôvod je známy, narodil sa a bol odchovaný v zajatí, tak ako to vyžadujú právne predpisy tak na území SR, ako aj v Európskom spoločenstve a neopierať svoje rozhodnutie o nesprávne vystavené preukazy o pôvode živočicha č. 409/2008 a 412/2008, ktoré boli vydané za iných skutkových okolností.

20. Žalobkyňa sa domnieva, že ZOO Spišská Nová Ves zo strachu pred postihom za výmenu mláďaťa tigra (otca zakladajúceho chovného páru) za dva pštrosy od podnikateľa Y. E. E. ako aj za nedostatočnú predpísanú evidenciu týchto chránených druhov sa snaží zatajiť skutočnosť, že sa tento exemplár narodil v tejto ZOO.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, navrhla aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S/111/2015-195 zo dňa 22.6.2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne aby zmenil rozsudok Krajského súdu tak, že ruší rozhodnutie Ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 3142/2015-1.10.2 (2/2015-rozkl.) zo dňa 2.3.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Ministerstva životného prostredia SR č. 2215/2014-2.3 (2596/2013-2.3) zo dňa 30.10.2014 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie a žalobkyni priznal náhradu trov konania a trov kasačného konania.

III. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

2.2. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril žalovaný správny orgán, uviedol že s kasačnou sťažnosťou nesúhlasí. Poukázal na to, že pokiaľ ide o zrušenie rozhodnutí ministerstva č. SK 197/2008 zo dňa 17.8.2009 a č. SK 200/2008 zo dňa 17.8.2009, ministerstvo podalo návrh na preskúmanie citovaných rozhodnutí mimo odvolacieho konania. Návrh bol podaný v zmysle ustanovenia § 65 Správneho poriadku z dôvodu, že predmetné exempláre s kódom pôvodu „F“ nemôžu byť považované za exempláre živočíšnych druhov narodené a odchované v zajatí (t.j. za exempláre s kódom pôvodu „C“), a teda nespĺňajú podmienku na udelenie výnimky zo zákazov komerčných činností v zmysle čl. 8 ods. 3 písm. d/ nariadenia Rady. Nakoľko výsledkom preskúmania predmetných rozhodnutí bola tá skutočnosť, že rozhodnutia boli vydané v rozpore s čl. 8 ods. 3 písm. d/ Nariadenia Rady, s čl. 48 a čl. 54 nariadenia Komisie (ES) č. 865/2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá týkajúce sa vykonávania nariadenia Rady (ďalej len „nariadenie Komisie“), rozhodnutiami ministra ŽP SR č. 5853/2011-1.10 (1) zo dňa 2. apríla 2012 a č. 5853/2011-1.10 (2) zo dňa 2. apríla 2012 boli predmetné rozhodnutia zrušené (dňa 2.7.2012 nadobudli tieto rozhodnutia ministra ŽP SR právoplatnosť). Skutočnosť, že rozhodnutia č. SK197/2008 zo dňa 17.8.2009 a č. SK200/2008 zo dňa 17.8.2009 boli zrušené takmer po 3 rokoch od ich vydania, bola spôsobená najmä náročnosťou administratívneho postupu v súvislosti so zrušovaním predmetných rozhodnutí.

23. Vo vzťahu k námietke dobromyseľne nadobudnutých práv žalovaný uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom žalobkyne, nakoľko rozhodnutia ministerstva, ktorými boli udelené výnimky zo zákazu komerčných činností v zmysle platných právnych predpisov v oblasti CITES, nie je možné v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky a s poukázaním na ustanovenie § 67 Správneho poriadku, považovať za rozhodnutia, ktorými sa účastníkovi konania dal súhlas na občianskoprávny úkon. Preto takéto rozhodnutia je možné v súlade s ustanovením § 65 ods. 2 Správneho poriadku v rámci mimo odvolacieho konania zrušiť.

24. Žalovaný namieta akékoľvek pochybenie ohľadne vykonaného dokazovania, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového aj druhostupňového rozhodnutia, a v plnom rozsahu zotrúva na svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 17.6.2015, doručenom krajskému súdu dňa 19.6.2015. Ministerstvo pred vydaním rozhodnutia č. 2215/2014-2.3 (2596/2013-2.3) zo dňa 30.10.2014 dôkladne vyhodnotilo všetky jemu dostupné doklady a dôkazy vrátane dôkazov predložených zo strany žalobcu. Ministerstvo poskytlo žalobcovi v dostatočnom časovom rozpätí niekoľkokrát opakovane možnosť predložiť v danej veci dôkazy, ktoré by vyvrátili neznámy pôvod starého otca predmetných exemplárov (otec zakladajúceho chovného páru - samec tigra ussurijského „MICKO“ č. mikročipu 0001E2997F). Za tým účelom ministerstvo niekoľkokrát prerušilo konanie. Okrem toho ministerstvo vychádzalo aj z iných dostupných podkladov a informácií, pričom oslovilo aj iné kompetentné orgány za účelom objasnenia pôvodu predmetného starého otca predmetných exemplárov (otec zakladajúceho chovného páru - samec tigra ussurijského „MICKO“ č. mikročipu 0001E2997F). Ministerstvo pritom dôsledne konalo v zmysle platných právnych predpisov v oblasti CITES, ktorých cieľom je zabezpečenie ochrany chránených druhov živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi. Ministerstvo však opätovne konštatuje, že k dátumu vydania rozhodnutia č. 2215/2014-2.3 (2596/2013-2.3) zo dňa 30.10.2014 neboli ministerstvu predložené žiadne relevantné doklady, ktoré by vyvrátili neznámy pôvod starého otca predmetných exemplárov (otec zakladajúceho chovného páru - samec tigra ussurijského „MICKO“ č. mikročipu 0001E2997F). Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok krajského súdu, v ktorom krajský súd konštatuje, že žalovaný vykonal rozsiahle dokazovanie za účelom zistiť skutočný stav, resp. zistiť skutočný pôvod starého otca predmetných exemplárov.

25. Pokiaľ ide o čestné prehlásenia, ktoré mali preukazovať skutočnosť, že starý otec predmetných exemplárov (otec zakladajúceho chovného páru - samec tigra ussurijského „MICKO“ č. mikročipu 0001E2997F) sa narodil v ZOO Spišská Nová Ves (ďalej len „ZOO SNV“), ministerstvo dôkladne preskúmalo všetky čestné prehlásenia, vrátane znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/5555 zo dňa 16.4.2014. Čestné prehlásenia predložené však preukazovali iba tú skutočnosť, že „nejaký“ exemplár tigra ussurijského (*Panthera tigris altaica*) sa postupne presúval zo ZOO SNV cez viaceré osoby až do chovu k p. C.. Predmetnými čestnými prehláseniami však nebola spoľahlivo preukázaná totožnosť starého otca predmetných exemplárov (otca zakladajúceho chovného páru - samec tigra ussurijského „MICKO“ č. mikročipu 0001E2997F) s uvedeným exemplárom tigra ussurijského. Pri posudzovaní čestných prehlásení ministerstvo vychádzalo z ustanovenia § 39 ods. 1 a 2 Správneho poriadku. Čestné prehlásenia predložené zo strany žalobcu neboli jeho vlastnými čestnými prehláseniami ako účastníka konania, v konaní teda mali iba charakter podporných listinných podkladov konania, a správny orgán (ministerstvo) na ne v tomto zmysle aj prihliadal. K námietke žalobcu, že ho správny orgán v rámci konania nevyzval, aby ako účastník konania doplnil svoje čestné prehlásenie, uviedol, že správny orgán nesmie čestné vyhlásenie od účastníka konania vynucovať. Ministerstvo v danom prípade zaujalo právny názor, že čestné prehlásenia nie sú relevantným dokladom potvrdzujúcim pôvod starého otca (otec zakladajúceho chovného páru - samec tigra ussurijského „MICKO“ č. mikročipu 0001E2997F), a zároveň, že je v rozpore so všeobecným záujmom, aby sa pôvod exemplára živočíšneho druhu preukazoval čestným vyhlásením, pokiaľ uvedené čestné vyhlásenie nie je v rámci konania podložené ďalšími dôkazmi nasvedčujúcimi tomu, že starý otec predmetných exemplárov (otec zakladajúceho chovného páru - samec tigra ussurijského „MICKO“ č. mikročipu 0001E2997F) sa narodil v ZOO SNV.

26. Žalovaný súhlasil s názorom krajského súdu obsiahnutom v odôvodnení rozsudku, že účelom medzinárodných i vnútroštátnych predpisov upravujúcich ochranu voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín je chrániť unikátne druhy živočíchov a rastlín a zachovať ich v pôvodnej forme pre budúce generácie. „Je preto logické, že postupy správnych orgánov konajúcich v tejto oblasti musia byť prísne formalizované, čiže preverovanie pôvodu jednotlivých druhov živočíchov a rastlín musí prebiehať veľmi dôkladne. V tomto kontexte sa javí postup žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, keď neprihliadli na čestné prehlásenia predložené žalobcom, ako správny“. Predmetom Znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/5555 zo dňa 16.4.2014 (ďalej len „znalecký posudok“) bola identifikácia tigra ako jedinca na základe jeho kresby na tele, hlave, labách, chvoste a na bokoch. Znalecký posudok bol vypracovaný na základe porovnania fotografií exemplára tigra v jeho rôznych

etapách rastu: mláďa, dospelý jedinec a dermoplastický preparát. V rámci konania však ani znalecký posudok predložený žalobcom jednoznačne nepotvrdil tú skutočnosť, že exemplár, pre ktorý bol tento znalecký posudok vyhotovený, je ten istý, ako exemplár, ktorý sa narodil v ZOO SNV, nakoľko pre účely vypracovania znaleckého posudku nebola daná k dispozícii žiadna fotodokumentácia tigra údajne narodeného v ZOO SNV, a teda chýbalo porovnanie identifikačných znakov exemplára tigra narodeného v ZOO SNV s exemplárom tigra, na ktorého bol vyhotovený znalecký posudok. Znalecký posudok preukázal len tú skutočnosť, že exemplár tigra, ktorý bol údajne ako mláďa v držbe p. E., je ten istý, ako dospelý exemplár tigra v držbe žalobkyne.

27. Ministerstvo sa v rámci zisťovania skutkového stavu veci opieralo aj o iné dostupné informácie a podklady. Jedným z nich bola napr. „Ročenka českých a slovenských zoologických záhrad“ (ďalej len „ročenka“). Podľa údajov v ročenke z r. 1994 ZOO SNV nemala zaznamenaný žiadny údaj o odchove predmetného poddruhu *Panthera tigris altaica*. Ročenka z r. 1995 síce obsahovala údaj o počiatocnom stave chovu predmetného poddruhu v ZOO SNV ako 1,1 (t. j. jeden samec a jedna samica), avšak neevidovala v danom roku z daného páru žiadny odchov samca. Zároveň v r. 1996 sa tento stav (t. j. jeden samec a jedna samica) nezmenil, a preto ministerstvo malo za to, že údaj uvedený v ročenke z r. 1995 a 1996 sa týkal iných exemplárov poddruhu *Pánthera tigris altaica*, ktoré nesúvisia s týmto konaním. Táto skutočnosť bola potvrdená aj v „Registračnej karte chovateľa, pestovateľa a žiadateľa o povolenie pre CITES“ ZOO SNV zo dňa 7.8.1995, kde ZOO SNV uviedla, že vtom období mala dva exempláre poddruhu *Pánthera tigris altaica* (jeden samec a jedna samica), ktoré boli získané kúpou v ČSFR.

28. K námietke žalobcu, že žalovaný si nevyžiadal pred vydaním prvostupňového rozhodnutia vo veci nové stanovisko Štátnej ochrany prírody SR - Vedeckého orgánu SR, žalovaný uviedol, že ministerstvu neboli predložené žiadne relevantné dôkazy, ktoré by presvedčili ministerstvo ako príslušný výkonný orgán na udelenie výnimky zo zákazov komerčných činností, o tom, že príslušné exempláre sa narodili a boli odchované v zajatí. Z uvedeného dôvodu ministerstvo nepovažovalo za potrebné uvedené opätovne prekonzultovať s Vedeckým orgánom SR, s čím sa stotožnil aj krajský súd v odôvodnení rozsudku.

29. Žalovaný ďalej uviedol, že ministerstvo nijakým spôsobom nebráni chovu takýchto exemplárov. Predmetné exempláre majú príslušným okresným úradom vydané preukazy o pôvode exemplára živočicha s kódom pôvodu „F“. To znamená, že tieto doklady umožňujú chov predmetného poddruhu bez akýchkoľvek obmedzení. Výsledkom rozhodnutia ministerstva č. 2215/2014-2.3 (2596/2013-2.3) zo dňa 30.10.2014 je len tá skutočnosť, že nie je možné s predmetnými exemplármi komerčne nakladať, nakoľko predmetné exempláre nespĺňajú ani jednu z podmienok na udelenie výnimky zo zákazov komerčných činností podľa čl. 8 ods. 3 Nariadenia Rady. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom krajského súdu, a preto žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby podľa § 461 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

IV. Právne názory kasačného súdu

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania v zastúpení v súlade s § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobkyne nie je možné vyhovieť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP dňa 2019 s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu - www.nsud.sk.

31. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté

rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

32. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

34. Podľa § 34 ods. 1, 2 a 5 zákona č. 71/1967 Zb. na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

(2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

(5) Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

35. Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán môže namiesto dôkazu pripustiť čestné vyhlásenie účastníka konania, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 65 ods. 1 až 3 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

(2) Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

(3) Pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

37. Podľa § 67 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi konania dal súhlas na občianskoprávny alebo pracovnoprávny úkon alebo ktorým sa rozhodlo vo veci osobného stavu, nemožno mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, ak účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.

38. Podľa § 68 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán nemôže mimo odvolacieho konania rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť po uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

(2) Proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, sa možno odvolať (podať rozklad). Ak správny orgán oznámil, že začal preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania, na preskúmanie a na rozhodnutie o odvolaní sa nevzťahuje lehota podľa odseku 1.

39. Podľa § 6 ods. 11 zákona č. 15/2005 Z.z. ministerstvo žiadať o vydanie povolenia alebo potvrdenia

podľa odseku 1 zamietne z dôvodov ustanovených osobitným predpisom (Čl. 6 nariadenia Rady (ES) č. 338/97), alebo ak nie sú splnené podmienky na jeho vydanie podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

40. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 15/2005 Z.z. ministerstvo udelí výnimku zo zákazu komerčných činností vydaním potvrdenia, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu 31) a neexistujú iné dôvody týkajúce sa ochrany exemplárov druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín, ktoré by bránili vydaniu potvrdenia.

41. Podľa § 8 ods. 6 zákona č. 15/2005 Z.z. ustanovenie § 6 ods. 2 písm. f), odseky 4, 5, 7, 8, 11 až 15 a § 7 platia rovnako aj pri rozhodovaní o udelení výnimky zo zákazu komerčných činností alebo o udelení súhlasu na premiestnenie živých exemplárov na území Európskych spoločností.

42. Podľa čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 338/97 z 9.12.1996 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi zakazuje sa kúpa, ponuka na kúpu, nadobudnutie na komerčné účely, vystavovanie na verejnosti na komerčné účely, využitie na komerčný zisk a predaj, držba na predaj, ponuka na predaj alebo preprava na účely predaja exemplárov druhov uvedených v prílohe A..

43. Podľa čl. 8 ods. 3 uvedeného nariadenia v súlade s požiadavkami iných právnych predpisov spoločnosti o ochrane voľne žijúcich živočíchov a rastlín možno udeliť výnimky zo zákazu uvedeného v ods. 1 vydaním potvrdenia výkonným orgánom členského štátu, v ktorom sa exempláre nachádzajú, osobitne pre každý jednotlivý prípad, ak exempláre: a) boli nadobudnuté v spoločnosti alebo ich dovoz sa uskutočnil predtým, než sa na dané exempláre začali vzťahovať ustanovenia týkajúce sa druhov uvedených do prílohy I dohovoru alebo do prílohy C1 nariadenia EHS č. 3626/82 alebo do prílohy A alebo b) sú spracovanými exemplármi, ktoré boli nadobudnuté pred viac ako 50 rokmi; alebo c) boli dovezené do spoločnosti v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia a majú sa využiť na účely, ktoré neohrozia prežitie daného druhu; alebo d) sú exemplármi živočíšneho druhu narodenými a odchovanými v zajatí alebo umelo vypestovanými exemplármi rastlinného druhu, alebo sú časťami, alebo derivátmi takýchto exemplárov; alebo e) sa vyžadujú za výnimočných okolností pre pokrok vedy alebo pre základné biokárske účely podľa smernice Rady č. 86/609/EHS z 24. novembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa ochrany živočíchov používaných na experimentálne a iné vedecké účely (1), ak sa preukáže, že daný druh je jediným vhodným pre tieto účely a ak neexistujú žiadne exempláre druhu, ktoré sú narodené a odchované v zajatí; alebo f) sú určené pre chov alebo pestovanie, s cieľom ochrany daného druhu; alebo g) sú určené na výskum alebo vzdelávanie zamerané na zachovanie, alebo ochranu daného druhu; alebo h) majú pôvod v členskom štáte a boli nadobudnuté z voľnej prírody v súlade s právnymi predpismi platnými v danom členskom štáte.

44. Podľa čl. 54 Nariadenia Komisie (ES) č. 865/2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá týkajúce sa vykonávania Nariadenia Rady bez toho, aby bol dotknutý článok 55, exemplár živočíšneho druhu sa považuje za exemplár narodený a odchovaný v zajatí, len ak sa príslušný výkonný orgán po konzultácii s príslušným vedeckým orgánom príslušného členského štátu presvedčil, že sú splnené nasledujúce kritériá:

Prvý exemplár je potomok alebo pochádza z potomka živočícha narodeného alebo inak získaného v kontrolovanom prostredí: a) a) z rodičov, ktorí sa spáril v kontrolovanom prostredí alebo ktorých pohlavné bunky boli iným spôsobom premiestnené do kontrolovaného prostredia, ak je rozmnožovanie pohlavné b) b) z rodičov, ktorí boli v kontrolovanom prostredí, keď sa začal vývin potomstva, ak je rozmnožovanie nepohlavné Druhý chovný rodičovský pár bol zostavený v súlade s príslušnými právnymi ustanoveniami platnými v čase jeho nadobudnutia a spôsobom, ktorý neohrozuje prežitie príslušného druhu vo voľnej prírode Tretí chovný rodičovský pár je udržiavaný bez dopĺňania exemplárov z voľnej prírody s výnimkou príležitostného príležitostného doplnenia v súlade s platnými právnymi ustanoveniami a spôsobom, ktorý neohrozuje prežitie príslušného druhu vo voľnej prírode,

výlučne v prípade živočíchov, vaječ a pohlavných buniek na jeden alebo viaceré z nasledujúcich účelov: a) predchádzať nepriaznivému príbuzenskému kríženiu alebo ho zmierniť v takom rozsahu, ktorý je určený potrebou nového genetického materiálu b) nakladať so zhabanými alebo prepadnutými živočíchmi v súlade s článkom 16 ods. 3 nariadenia (ES) č. 338/97 c) vo výnimočných prípadoch na použitie ako chovný rodičovský pár Štvrtý chovný rodičovský pár sám vyprodukoval potomstvo druhej generácie alebo potomstvo ďalších generácií (F2, F3 atď.) v kontrolovanom prostredí, alebo je udržiavaný spôsobom, ktorý je preukázateľne spôsobilý na spoľahlivú produkciu potomstva druhej generácie v kontrolovanom prostredí. Podľa čl. 59 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 865/2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá týkajúce sa vykonávania Nariadenia Rady výnimka pre exempláre uvedené v článku 8 ods. 3 písm. d) nariadenia (ES) č. 338/97 sa udeli len vtedy, ak žiadateľ presvedčil príslušný výkonný orgán, ktorý to prekonzultoval s príslušným vedeckým orgánom, o tom, že sú splnené podmienky uvedené v článku 48 tohto nariadenia a že príslušné exempláre sa narodili a boli odchované v zajatí alebo že boli umelo vypestované v súlade s článkami 54, 55 a 56 tohto nariadenia.

45. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že podstatou preskúmvanej veci bolo preskúmať rozhodnutie žalovaného zo dňa 2.5.2015, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobkyne a potvrdil rozhodnutie v prvom stupni Ministerstva životného prostredia SR, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne o udelenie výnimky zo zákazu komerčných činností ustanoveného v čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady a to pre dva exempláre poddruhu *Panthera tigris altaica* - tiger ussurijský. Jednalo sa ešte o žiadosť žalobkyne zo dňa 18.8.2008, keď v prvotnej fáze ministerstvo rozhodnutiami pod č. SK197/2008 a SK200/2008 zo dňa 17.8.2009 o žiadosti žalobkyne rozhodlo tak, že udelilo výnimky zo zákazu komerčných činností. Dňa 10.5.2011 podala Sekcia ochrany prírody a tvorby krajiny Ministerstva životného prostredia SR návrh na preskúmanie predmetných rozhodnutí mimo odvolacieho konania. Ministerstvo životného prostredia SR vydalo rozhodnutia pod č. 5853/2011-1.10 (1) a č. 5853/2012-1.10 (2) zo dňa 2.4.2012, ktorými zrušilo výnimky udelené rozhodnutiami. Voči týmto rozhodnutiam podala žalobkyňa rozklad, o ktorom bolo rozhodnuté rozhodnutiami pod č. 5725/2012-1.10 (23/2012-rozkl.) a č. 5726/2012-1.10 (24/2012-rozkl.) zo dňa 27.6.2012 a ktorými bol rozklad žalobkyne zamietnutý. Následne bolo konanie o žiadosti žalobkyne dňa 12.10.2012 a dňa 13.2.2013 prerušené, pričom bola viacerými výzvami vyzývaná na doplnenie dôkazov, na základe ktorých žalobkyňa dôkazy aj predkladala.

46. Kasačný súd uvádza v zhode so správnym súdom, že správne orgány vo veci dostatočne zistili skutkový stav veci, a na takto zistený skutkový stav, potom boli správne aj aplikované príslušné právne predpisy.

Vo vzťahu ku kasačným námietkam sťažovateľky kasačný súd udáva nasledovné dôvody:

47 Vo vzťahu k námietke nesprávneho procesného postupu súdu resp. k námietke porušenia práva na spravodlivý proces, a to k námietke, že správny súd nevykonal výsluch žalobkyňou navrhnutých svedkov, že vyjadrenie žalovaného zo dňa 17.6.2015 bolo doručené žalobkyňi až po dvoch rokoch a to dňa 17.5.2017, takže nemala dostatočný priestor aby mohla zabezpečiť výsluch svedkov a nevysporiadania sa so znaleckým posudkom vypracovaným Kriministickým a expertíznym ústavom PZ znalcom JUDr. P. Y..

48 Vo vzťahu k tejto námietke kasačný súd udáva, že táto je nedôvodná, správny súd v odôvodnení rozsudku (bod. 39) poukázal na to, že prípadné vypočutie svedkov, ktorí urobili čestné prehlásenia v rámci správneho konania sa javilo ako nevhodné, z dôvodu, že bolo nesporné, že správny orgán vykonal v konaní rozsiahle dokazovanie smerujúce k objasneniu žalobkyňou predložených čestných prehlásení, vykonané dokazovanie však pravdivosť predmetných čestných prehlásení nepotvrdilo. Vo vzťahu k námietke oneskoreného doručenia vyjadrenia žalovaného, kasačný súd uvádza, že je pravdou, že toto vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobkyňi až následne po dvoch rokoch od doručenia súdu, pričom konštatuje, že táto skutočnosť sama osebe nemôže spôsobovať nezákonnosť napadnutého rozsudku, keď lehota na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného bola zachovaná.

49. Vo vzťahu k predloženým čestným prehláseniam v rámci správneho konania aj kasačný súd poukazuje na to, že podľa § 39 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. (Správneho poriadku) správny orgán môže namiesto dôkazu pripustiť čestné vyhlásenie účastníka konania, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. T.j. čestné prehlásenie môže vykonať len účastník a nie iné osoby ako napr. svedkovia. Čestné prehlásenie nie je dôkazom v pravom slova zmysle ale takýto dôkaz iba nahrádza. Vzhľadom na charakter tohto podkladu pre rozhodnutie Správny poriadok v § 39 ods. 1 ustanovuje, že správny orgán má oprávnenie pristúpiť k čestnému prehláseniu účastníka konania, o tom, či sa tak stane alebo nie rozhoduje samotný správny orgán. V danom prípade žalovaný zaujal stanovisko, že čestné prehlásenia, ktoré neboli čestnými prehláseniami účastníka konania nie sú relevantným dokladom potvrdzujúcim pôvod starého otca (otec zakladajúceho chovného páru - samec tigra ussurijského MICKO) a zároveň, že je v rozpore so všeobecným záujmom aby sa pôvod exemplára živočíšneho druhu preukazoval čestným vyhlásením pokiaľ uvedené čestné vyhlásenie nie je v rámci konania podložené ďalšími dôkazmi nasvedčujúcimi tomu, že starý otec predmetných exemplárov sa narodil v ZOO Spišská Nová Ves. Žalovaný v rámci konania vykonal rozsiahle dokazovanie smerujúce k objasneniu tvrdení, ktoré boli obsahom žalobkyňou predložených čestných prehlásení, no vykonané dokazovanie ich správnosť nepotvrdilo.

50. Vo vzťahu k námietke nevysporiadania sa s vyššie uvedeným znaleckým posudkom, kasačný súd uvádza, že týmto sa zaoberal správny súd v bode 37 odôvodnenia rozsudku, keď konštatoval, čestné prehlásenia predložené žalobkyňou, ako aj znalecký posudok opísaný v bode 4 tohto rozsudku, totiž v kontexte žalovaným získaných dôkazov (odpovede zo ZOO Spišská Nová Ves, Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy v Spišskej Novej Vsi, ako aj z Mesta Spišská Nová Ves a ročenky českých a slovenských zoológických záhrad z rokov 1994-1996) nevyvracali pochybnosti o pôvode tigra MICKA ako starého otca predmetných exemplárov, resp. nepotvrdzovali jeho pôvod v ZOO Spišská Nová Ves ako to tvrdila žalobkyňa. Žalobná námietka žalobkyne, ani takýmto spôsobom nebola v samotnej žalobe koncipovaná. Kasačný súd uvádza v zhode so žalovaným, že v rámci konania znalecký posudok predložený žalobkyňou jednoznačne nepotvrdil tú skutočnosť, že exemplár, pre ktorý bol znalecký posudok vyhotovený je ten istý ako exemplár, ktorý sa narodil v ZOO Spišská Nová Ves, nakoľko pre účely vypracovania znaleckého posudku nebola daná k dispozícii žiadna fotodokumentácia tigra údajne narodeného v ZOO Spišská Nová Ves, a teda chýbalo porovnanie identifikačných znakov exemplára tigra narodeného v ZOO Spišská Nová Ves s exemplárom tigra, na ktorého bol vyhotovený znalecký posudok. Znalecký posudok preukázal len to, že exemplár tigra, ktorý bol údajne ako mláďa v držbe p. E. je ten istý ako dospelý exemplár tigra v držbe žalobkyne.

51. Žalobkyňa poukázala v kasačnej sťažnosti aj na to, že dobromyseľne vykonávala úkony týkajúce sa chovu tigra v zmysle uvedených výnimiek aj na komerčné účely a mala za to, že platí prezumpcia správnosti vydaného rozhodnutia, nakoľko až po dvoch rokoch od účinnosti výnimiek bolo žalobkyňi doručené oznámenie o začatí konania na preskúmanie rozhodnutí č. SK 197/2008 a 200/2008 zo dňa 17.7.2008 mimo odvolacieho konania. Taktiež namietala a poukazovala na ust. § 67 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán musí dbať na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

52. Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam vydaným správnymi orgánmi. Slúži výlučne na nápravu nezákonných rozhodnutí, preskúmaním rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je možné rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť len pre jeho nesprávnosť, napr. z dôvodu neefektívnosti, nerešpektovania sociálneho postavenia účastníka konania, nehumánosti, nevhodnosti a pod. V mimo odvolacom konaní je možné preskúmať všetky rozhodnutia a to tak meritórne ako aj procesné, dokonca aj rozhodnutia, proti ktorým zákon vylučuje odvolanie.

53. Podnet na preskúmanie rozhodnutia môže dať ktokoľvek, nemusí to byť výlučne účastník konania. Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je prostriedkom dozoru, ktorý využíva správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal a to

aj bez návrhu - z vlastného podnetu. Na využitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku musia byť splnené dve podmienky a to a) rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, b) od právoplatnosti rozhodnutia neuplynuli tri roky, resp. lehota bude zachovaná, ak sa do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia oznámi začatie konania účastníkovi konania. To znamená, že ukončenie preskúmania mimo odvolacieho konania právoplatným rozhodnutím môže nastať aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

54. Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania sa uskutočňuje na správnom orgáne najbližšie vyššieho stupňa nadriadenom orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Ak ide o ústredný orgán štátnej správy, ktorý nemá nadriadený orgán preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania vykonáva vedúci ústredného orgánu štátnej správy, ktorý rozhoduje na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie.

55. Vo vzťahu ku kasačnej námietke dobromyseľnosti nadobudnutých práv zo strany žalobkyne poukazom na § 67 Správneho poriadku kasačný súd udáva, že v danom prípade nejde o prípad kedy bol pôvodne (rozhodnutiami č. SK197/2008 a SK200/2008 zo dňa 17.8.2009, ktorými pre dva exempláre poddruhu Panthera tigris altaica - tiger ussurijský žalovaný udelil výnimky zo zákazu komerčných činností) daný súhlas na občianskoprávny alebo pracovnoprávny úkon, alebo ktorým sa rozhodlo vo veci osobného stavu a preto aj táto námietka je bezpredmetná.

56. Vo vzťahu k nevysporiadaniu sa s námietkou nevyžiadania si nového stanoviska Štátnej ochrany prírody SR - vedeckého orgánu SR kasačný súd uvádza, že tejto sa krajský súd venoval v bode 40. napadnutého rozsudku.

57. Vo vzťahu k predloženiu dôkazu článku z novín Spišský KURIÉR č. 24 ročník III. Zo dňa 14.6.1994 kasačný súd poukazuje na ust. § 441 SSP, podľa ktorého v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti. Z tohto dôvodu aj táto námietka uvedená v kasačnej sťažnosti je bezpredmetná, keďže tento dôkaz žalobkyňa predložila až spolu s kasačnou sťažnosťou, pričom neuviedla dôvody, pre ktoré tak nemohla urobiť v konaní pred správnym súdom. Napokon Najvyšší súd s poukazom na uvedené ustanovenie § 441 SSP nemôže prihliadnuť ani na ostatné nové skutočnosti a dôkazy, na ktoré poukazuje žalobkyňa v kasačnej sťažnosti.

58. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľka v kasačnej sťažnosti spochybňovala predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietala už v konaní pred správnym súdom a s ktorými sa správny súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobkyne neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

59. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

60. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu sťažovateľke nepriznal podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP.

61. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.